

**ეკატერინე ნავროზაშვილი,
ნანა გონჯილაშვილი**

Ekaterine Navrozashvili, Nana Gonjilashvili

*ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University
ჰუმანიტაჲ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
Faculty of Humanities*

**ლეონიდ არონზონის პოეზიის
ახალი**

ქართული თარგმანები

**New Georgian Translations of Leonid Aronzon's
Poetry**

საკვანძო სიტყვები: *ლეონიდ არონზონი, პოეტური თარგმანი,
რუსუდან ჭანტუაშვილი, ლულა დადიანი*

Keywords: *Leonid Aronzon, Poetic Translation, Rusudan
Chanturishvili, Lulu Dadiani*

ლეონიდ არონზონი, როგორც ლიტერატურათმცოდნეები მიუთითებენ, სრულიად განსაკუთრებული მოვლენა იყო 60-70-იანი წლების რუსულ მწერლობაში. იგი შეგნებულად განზე იდგა და ემიჯნებოდა ყოველგვარ ლიტერატურულ გაერთიანებებსა თუ დაჯგუფებებს. 80-იან წლებში, შემდგომ კი პოსტსაბჭოთა პერიოდში გამოქვეყნდა მისი ლექსები და მის შემოქმედებაზე დაწერილი რამდენიმე საყურადღებო რეცენზია. მიუხედავად ამისა, ლეონიდ არონზონის ცხოვრება და პოეტური მემკვიდრეობა ნაკლებადაა შესწავლილი.

ლეონიდ არონზონის ლექსებში იშვიათად ირეკლება ბიოგრაფიული თარიღები. თუმცა დიდი ადგილი უჭირავს პეიზაჟებს, რომლებიც იცვლებიან დღეების, თვეებისა და წელიწადის დროთა მიხედვით. პოეტი წარმოაჩენს „სხვაგანყოფნის“ ნაცნობ ლანდშაფტებს, იმედით ეძებს ახალ სამყაროს და ქმნის „თავისი სულის ზუსტ დღიურებს“. ახლად აღმოჩენილი სამყაროები კი ცოცხლდებიან და ხშირად დებიან არონზონის ფიქრებსა და ლექსებში.

შეიძლება ითქვას, რომ ლეონიდ არონზონის შემოქმედება, ფაქტობრივად, უცნობი იყო ქართველი მკითხველისთვის. მისი პოეზიისა და პროზის თარგმანები რამდენიმე წლის წინ გამოიცა. თენგიზ (ალეკო) კვაჭაძემ თარგმნა არონზონის მოთხრობები, რუსუდან ჭანტურიშვილმა და ლულუ დადიანმა კი – რამდენიმე ლექსი. რუსუდან ჭანტურიშვილის თარგმანები დაიბეჭდა ჟურნალებში „პირველ სხივი“, „ცისკარი“, ლულუ დადიანისა – ჟურნალ „აფრაში“.

ჩვენს მოხსენებაში გაანალიზებულია ლეონიდ არონზონის სამი ლექსის («О, как осенняя осень...», «Есть светлый полдень и раздолье льда...», «Зеркала») რუსუდან ჭანტურიშვილისეული თარგმანი. ნაშრომში შერჩეული ლექსების თარგმნამდელი ანალიზის, ასევე, ორიგინალებისა და თარგმანების შეპირისპირების საფუძველზე, ნაჩვენებია,

თუ როგორ შეძლო მთარგმნელმა ლეონიდ არონზონის პოეტური სამყაროს ქართულ ენაზე ამეტყველება.

Leonid Aronzon, as noted by literary critics, was a unique phenomenon in the Russian literature of the 60s and 70s. He consciously kept his distance from any literary associations or groups. In the 80s, and later in the post-Soviet era, his poems and several noteworthy critics of his work were published. Yet, not much is known about Leonid Aronzon's life and poetic legacy.

Biographical dates are rarely reflected in Leonid Aronzon's poems. However, a large place is occupied by landscapes that change according to the time of day, month and year. The poet presents the familiar landscapes as “being somewhere else”, looking for a new world with hope and creating “exact diaries of his soul”. Newly discovered worlds come to life and resonate in Aronzon's thoughts and poems.

It can be said that the works of Leonid Aronzon were, in fact, unknown to Georgian readers. Translations of his poetry and prose were published a few years ago. Tengiz (Aleko) Kvatchadze translated Aronzon's stories, while Rusudan Chanturishvili and Lulu Dadiani translated some poems. Translations by Rusudan Chanturishvili were published in the journals “Pirveli Skhivi”, “Tsiskari~ and Lulu Dadiani’s translations were published in the journal “Afra”.

Our report analyzes three poems by Leonid Aronzon («O, как осенняя осень»..., «Есть светлый полдень и раздолье льда...», «Зеркала») translated from Russian by Chanturishvili. Based on the analysis of the selected poems before translating, as well as the comparison of the originals and translations, it is shown how the translator was able to express Leonid Aronzon's poetic world in the Georgian language.